

ония пари, движимости и цѣнни книги на длъжника, които съгласно волята на послѣдния сж прѣминжли въ неговото фактическо владѣние или распореждане.

Това право не може да се упражнява, ако въпроснитѣ прѣдмети сж прѣминжли въ владѣнието на кредитора за опрѣдѣлено распореждане.

Търговцитѣ могатъ да упражняватъ правото за задържане по между си по отношение на взимания съ ненастъпили надежи, произходящи отъ търговски сдѣлки:

- 1) ако длъжникътъ испадне въ несъстоятелность;
- 2) ако е само прѣкратилъ платкитѣ си;
- 3) ако обърнатото противъ него сждебно взыскание стане неудовлетворено.

Въ тѣзи случаи приетото задължение по отношение наставлението на длъжника или опрѣдѣленото распореждане не изключаватъ упражнението на правото за задържане, ако помѣнжитѣ обстоятелства послѣдватъ подиръ прѣдаването на прѣдмѣтитѣ или ако кредиторътъ слѣдъ приеманieto на прѣдмѣтитѣ узнае за тѣзи обстоятелства.

Чл. 324. Кредиторътъ, който въ смисъла на прѣдидущия членъ има право за задържане, длъженъ е веднага да извѣсти длъжника, че се ползува отъ това свое право.

Ако длъжникътъ съ врѣме не исплати дълга си по другъ начинъ, кредиторътъ има право, даже и въ случай, ако длъжникътъ му би испаднжлъ въ несъстоятелность, чрѣзъ редовенъ искъ да иска отъ сжда на своето мѣстожителство продажбата на задържанитѣ прѣдмети и отъ покупната цѣна да удовлетвори себе си прѣди всички други кредитори. Случайниятъ остаткъъ той е длъженъ да прѣдаде на длъжника или на массата на несъстоятелността.